

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 April 1873, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående väckt motion om upphörande af den nu stadgade tullfriheten för varor, som för de Kongl. Hofvens räkning införas.

Uti en af Andra Kammaren till Bevillnings-Utskottet hänvisad motion (N:o 119) har Herr *J. Sandstedt* yrkat, att den tullfrihet, som nu eger rum för varor, som för de Kongl. Hofvens räkning från utrikes ort införas, måtte upphöra och dylika varor underkastas vanlig tullbehandling.

Då motionären till stöd för sitt förslag framhållit såsom en oegentlighet, att den nuvarande tullfriheten i detta fall skulle hafva tillkommit endast på grund af ett Kongl. Maj:ts beslut, som blifvit vederbörande meddeladt genom en nådig skrifvelse, hvars innehåll till en del finnes i motionen återgifvet, vill Utskottet, som tagit kännedom om fullständiga innehållet af det nådiga Bref till Generaltullstyrelsen, motionären åsyftat, omnämna, att samma Bref, som är dateradt den 2 December 1824, börjar med följande ord: »Som i öfverensstämmelse med hvad *Rikets Ständer*, i sammanhang med deras vid sista riksdag vidtagna reglering af tullinkomsterna, hos Oss i underdånighet hemställt och i likhet med hvad förr varit öfligt, varor, hvilka för Vår hofhållnings behof och för de öfriga Kongl. Hofven ifrån utrikes orter införskrifvas, äro från och med nästa år från tull befriade, så» etc. Om den lagliga tillkomsten af den nu gällande tullfriheten lärer således något tvifvel icke böra förefinnas. Enligt hvad man kan finna af Bevillnings-Utskottets betänkande i ämnet vid 1823 års riksdag, då Rikets Ständer fattade nyssberörda beslut, innebar detsamma emellertid icke, att derigenom någon ny rättighet lem-

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 5 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

nades de Kongl. personerna, utan afsågo Ständerna endast åvägabringande af vissa föreskrifter rörande tillämpningen af den tullfrihet, som i likhet med hvad förr varit öfligt, erkändes tillkomma de Kongl. Hofven. I denna frihet från erläggande af tull för utländska varor, som Konungahuset i vårt land af ålder åtnjutit och således redan före 1823 års riksdagsbeslut allmänt tillämpats, har icke heller under riksdagarne efter 1823 någon inskränkning hittills varit ifrågasatt, men väl väcktes vid 1865—1866 årens riksdag af en enskild motionär förslag derom, att en förändrad anordning skulle vidtagas med tullbehandlingen af såväl dessa varor, som dem, hvilka införs krefvos för härvarande utländska sändebuds räkning, i syfte att åstadkomma en mera nöjaktig kontroll än hittills öfver tullfrihetens begagnande i dessa fall. Detta förslag vann visserligen icke Rikets Ständers bifall, men förändrade föreskrifter angående de för de Kongl. Hofvens räkning inkommande varors tullbehandling blefvo kort derefter meddelade genom Kongl. Maj:ts nådiga Bref till Generaltullstyrelsen den 1 Juni 1866, hvilket fortfarande ländes till efterrättelse; och torde Utskottet, enär hufvudsakliga anledningen till det nu väckta förslaget af motionären uppgifvits vara det tillfälle till missbruk, som ifrågavarande tullfrihet möjligen kan lemna, här böra redogöra för det förfarande, som enligt siståberopade nådiga Bref eger rum vid införsel från utrikes ort af varor för de Kongl. Hofven. Alla reklamationer å sådana varor utfärdas af vederbörande Hofmarskalk eller Hofchef, och de collies m. m., som på dylikt sätt blifvit reklamerade, skola, innan de från tullen utlemnas, i likhet med alla andra inkommande varor, behörigen öppnas samt innehållet tullbehandlas och journaliseras, dock utan utsättande af något tullbelopp, hvarvid, på sätt jemväl är medgifvet enskild godsegare, någon vid tullverket anställd person må kunna, mot särskild godtgörelse, åtfölja de reklamerade varorna till Kongl. Slottet eller det ställe, der öppnandet eljest må ega rum, samt hafva tillsyn öfver varornas förtecknande och behöriga journalisering. Slutligen skall specifik förteckning å alla under hvarje års lopp reklamerade varor i början af påföljande år af vederbörande Hofmarskalk eller Hofchef genom Riksmarskalks-embetet insändas till Finans-Departementets expedition, hvarefter nådigt godkännande af varureklamationerna meddelas Generaltullstyrelsen för att såsom verifikation biläggas vederbörande tulljournal. Dessa kontrollstadganden, hvilka, efter hvad Utskottet inhemtat, med största noggrannhet tillämpas, torde med skäl få antagas vara fullt betryggande emot missbruk.

Då Utskottet således icke kan finna de af motionären anförda skäl påkalla bifall till hans förslag och ej heller i öfrigt ansett några för-

ändrade förhållanden hafva inträdt, som nu mindre än förr skulle betinga fortvaron af en frihet från tullbeskattning, som det Kongl. Huset hos oss af ålder åtnjutit och hvars afskaffande icke ens skulle bereda staten fördelen af någon mera nämnvärdt ökad tullinkomst — ett förhållande, som motionären sjelf i sin motion erkänt, — kan Utskottet icke tillstyrka Riksdagen att ifrågasätta upphörande af denna tullfrihet, utan hemställer,

att Herr Sandstedts motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 April 1873.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.
